

Mening i at udskyde adskillige Ting til da. Jeg er ganske enig i, at ikke alle Tjenestemænd vil blive tilfredse. Nogle vil maaske føle sig forurettede, og selv de, som gaar meget betydeligt op i Løn, vil altid kunne sige: Hvorfor fik vi ikke mere? Men man skal ikke alt for meget imødekomme dette, men mere fremhæve, at der bør være en almindelig Tilfredshed hos Tjenestemændene, naar Lovgivningsmagten har strakt sig saa vidt, som den faktisk gør, hvis dette Lovforslag ophøjes til Lov.

Ole Hansen: Den højtærede Finansminister udtalte, at det nu blev krævet, at Landmændene skulde have deres Korn betalt forud, men dette er en fuldstændig Misforstaaelse. Der er slet ikke Tale om at betale noget forud, men der er ved det Cirkulære, som Indenrigsministeren har udsendt, Tale om at betale 26 Kr. à Konto for det Korn, som er leveret, ikke for det Korn, som skal leveres. Forholdet er nemlig det, at Landmændene allerede nu i nogle Uger har afleveret Rug og Hvede til Statslagrene, men ingen Ting har faaet for det, og ikke alle Landmænd er jo saaledes stillede, at de kan aflevere deres Varer uden at faa nogen Godtgørelse for dem. Indenrigsministeren mente derfor, at det var den naturligste Ting af Verden — og dertil sluttede Landstingets Udvalg angaaende Kornlovsforslaget sig —, at naar Landmændene afleverede deres Varer, skulde der gives dem Adgang til at faa *nogen* Betaling for det. Det er altsaa en Misforstaaelse af den højtærede Finansminister, at der her skulde være Tale om at betale noget forud.

Dernæst udtalte den højtærede Finansminister, at der ikke i Anledning af denne Bestemmelse var meddelt ham et eneste Ord, og jeg havde det Indtryk, at den højtærede Minister følte sig lidt skuffet, og maaske ogsaa lidt tilsidesat, ved Afgørelsen af dette Spørgsmaal. Det skal jeg imidlertid ikke komme ind paa, men jeg vil dog sige til den højtærede Finansminister, at hvis der er begaaet en Fejl her, og hvis der er Grund for den højtærede Finansminister til at komme med en Besværing, saa forekommer det mig, at den, som den højtærede Minister i første Linie skal henvende sig til, er hans Kollega Indenrigsministeren.

Finansministeren (Brandes): Jeg sagde ikke, at Landmændene havde faaet Betaling „forud“, jeg sagde, at Landmændene havde modtaget „Forskud“, saaledes

som ogsaa Bekendtgørelsen om denne overordentlige Foranstaltning gaar ud paa, et Forskud af 26 Kr. pr. Tønde Korn. Og det er jo ogsaa rigtigt. Det ærede Medlem siger, at det er den naturligste Ting af Verden, og det er muligt, men jeg har aldeles ikke bestridt selve Foranstaltningens mulige Nødvendighed eller Rimelighed eller dens Naturlighed, hvis det ærede Medlem foretrækker det Udtryk. Jeg har ganske sikkert den Tro, at ikke alle Landmænd i forrige Tider straks kunde faa en Forskudsbetaling for deres Korn — de har vel mange Gange maattes ligge med Kornet og vel ogsaa fodret det op, og i saa Fald har det Spørgsmaal slet ikke ligget for —, men jeg skal indrømme, at Tiderne er meget forskellige. Jeg har kun villet gøre opmærksom paa, at en saa stor Foranstaltning som denne: en meget høj Betaling for det Korn, som skal afleveres, og tillige et Forskud allerede nu, den gaar man til udenom Finansministeren. Det ærede Medlem mener, at jeg føler mig tilsidesat eller krænket, nej, det er ikke Ordet, jeg føler mig ikke krænket, men jeg konstaterer kun dette, som har sin Interesse for mig, fordi det er det, som en stor Del af vore finansielle Forhold har beroet paa, at den høje Rigsdag ved Forhandling med Fagministrene aldrig nogen Sinde tænker paa det finansielle: det er noget, man venter med at tænke paa, til det hele er forbi, og saa kommer jeg som Offenbachs Gendarm ridende, og man kræver af mig, at jeg skal lægge Pengene paa Bordet. Jeg bebrejder derfor ikke min Kollega Indenrigsministeren noget. Det er ganske klart, at man under hele Behandlingen af Kornloven har været paa det rene med, at Staten skulde overtage Kornet og betale det med en Pris, som man kunde enes om efter de forskellige Interesser, som her gør sig gældende, og jeg har erklæret i Folketinget, at hvis en saadan Dyrtidsforanstaltning — for det er en Dyrtidsforanstaltning — fortsattes, som den tidligere Kornlov betegnede, og som denne Kornlov altsaa nu paa ny sætter i Værk, saa var den finansielle Ramme for indeværende Aar sprængt. Men hverken Udvalget eller Ministeren har taget noget Hensyn til dette. Hvem af de to, der har taget Initiativet til den trufne Ordning, skal jeg ikke bestemt kunne sige, det er maaske gaaet, som det undertiden gaar ved et Frieri, at begge frier paa een Gang, saa at det er umuligt at afgøre, om det var ham eller hende, der var mest ivrig. Saaledes skulde jeg i det hele taget.